

Escola Universitària Politécnica de Mataró

Centre adscrit a:

UNIVERSITAT POLITÈCNICA
DE CATALUNYA

Graduat en Mitjans Audiovisuals

**VIATGE A LA PERPETUÏTAT
"ITER IN PERPETUUM"**

PROJECTE DE REALITZACIÓ D'UN DOCUMENTAL

**SANDRA TELARROJA RAS
PONENT: CRISTÒFOL CASANOVAS**

PRIMAVERA 2013

**TecnoCampus
Mataró-Maresme**

Agraïments

Els meus sincers agraïments a la família Barahona per la paciència que han mostrat, la amabilitat obtinguda, la sinceritat i la transparència que han mostrat a cada part d'aquest documental. Acceptant ser gravats i sense cap mena de restricció, sempre amb unes paraules clares i sinceres.

De la mateixa manera agrair a SERMAT (Servei de Material de la Universitat Politècnica de Mataró)per a proporcionar –me per un període curt de temps el material necessari per realitzar les gravacions del documental “Viatge a la perpetuïtat”.

Resum

El projecte consisteix en la realització d'un documental sobre la taxidèrmia, l'art de deixar intacte l'aparença d'un animal sense vida, així portant a terme les etapes de producció d'aquest producte audiovisual. L'objectiu principal és el donar a conèixer una tècnica antiga que s'està perdent en el cas de que les generacions següents de taxidermistes no segueixin aquest professió dins la família Barahona.

Es tracta d'un repte personal per part de l'autora, ja que és un procés portat a terme per ella mateixa, sense reforç de ningú i amb total llibertat.

Resumen

El proyecto consiste en la realización de un documental sobre la taxidermia, el arte de dejar intacta la apariencia de un animal sin vida, llevando a cabo las diferentes etapas de producción de este producto audiovisual. El objetivo principal es dar a conocer una técnica antigua que se está perdiendo en el caso de que las generaciones siguientes de taxidermistas no sigan con la misma profesión dentro de la familia Barahona.

Se trata de un reto personal por parte de la autora, ya que es un proceso llevado a cabo por ella misma, sin refuerzo de nadie i con total libertad.

Abstract

The project consists of fulfilment of a documentary about the taxidermy, the art of making the appearance of an animal intact without life, carrying out the different stages of production of this audio-visual product. The principal aim is to announce an ancient technology that is getting lost in case the following generations of taxidermists do not continue with the same profession inside the family Barahona.

It is a question of a personal challenge on the part of the authoress, since it is a process carried out by her itself, without reinforcement of nobody and with total freedom.

Índex:

1. Introducció	8
1.1 Naixement de la idea	8
1.2 El Projecte	9
2. Objectius	11
3. Introducció al llenguatge audiovisual dels documentals	11
4. La Taxidèrmia	14
4.1 Orígens i evolució de la taxidèrmia.....	15
4.2 Taxidèrmia i ecologia.....	16
4.3 Utensilis, eines i materials a utilitzar.....	18
4.4 Descripció del procés.....	20
5. Estils de documental.....	23
6. Desenvolupament del projecte.....	25
6.1 Creació d'un conjunt de documentals.....	25
6.2 Sinopsis.....	25
6.3 Preproducció.....	26
6.3.1 Adaptació i creació de la idea	
6.3.2 Documentació	
6.3.3 Guió literari de les entrevistes	
6.3.4 Pla de Rodatge	
6.4 Producció.....	31
6.5 Postproducció.....	33
6.6 Equip tècnic.....	34
6.7 Equip humà.....	36
6.8 Despeses de producció.....	36
7. Difusió del producte.....	38
8. Viabilitat.....	39
8.1 Audiència	
9. Conclusions.....	40
10. Bibliografia.....	41
11. Documents Annexes.....	43

1. Introducció

La realització d'aquest documental és d'interès propi per part de l'autora (Sandra Telarroja) per a respondre unes curiositats i ampliar coneixements sobre un àmbit poc extens i de falta d'informació.

La societat té una mancança d'informació sobre aquesta activitat i un dels objectius d'aquest treball és aportar aquesta informació mitjançant la memòria escrita dels procediments establerts i tècniques utilitzades, juntament amb un documental que recull tota aquesta tècnica i experiència de la família sobre l'activitat en qüestió.

Així, portant a terme el documental que es mostra en aquest treball s'exposa de manera clara i ordenada el conjunt de totes aquelles tasques que compona l'activitat taxidermista actual de la família.

No obstant això, mitjançant la realització futura de dos documentals cada deu anys respectivament, es pretén copsar si aquesta activitat a continuat per part de la família i si ha sofert una evolució de la tècnica de l'activitat amb el temps.

1.1 Naixement de la idea

A principis de maig de 2012, en una reunió d'amics del poble, Sandra va comentar que estava preparant la idea del seu PFC (Projecte Final de Carrera). Els va dir que tenia diverses idees al cap sobre temes interessants i poc coneguts, que podien donar joc i arribar a crear i desenvolupar un bon projecte audiovisual, en aquest cas un documental.

En aquesta reunió van anar sorgint un seguit de propostes diferents per part de tots sobre temes diversos i poc coneguts. Una d'ells va ser la taxidèrmia proposat per una noia de la colla ja que té un familiar que dedica el seu temps lliure a exercir aquesta professió tan antiga i no gaire coneguda dins dels mitjans de comunicació.

En aquell moment, a Sandra li va semblar que la Taxidèrmia era un tema interessant, curiós, i que desenvolupant-lo podia arribar a donar molt de joc per la realització del seu documental. Així descartant totes les altres idees que ella tenia en ment. Aquesta li va semblar la més

interessant i a la vegada la més propera a través del taxidermista que ha servit de fil conductor per començar a posar en marxa el treball i qui va adreçar a Sandra a ANTAX (Asociación Nacional de Taxidermistas de España) per començar a introduir-se en aquest món.

A partir d'aquest punt Sandra s'interessa per aquest art i troba que existeixen dues tècniques per dur a terme la taxidèrmia. Una d'elles és la de tota la vida, la artesanal, que cada animal que es porta a terme és únic. I l'altre, la que ha sorgit fa relativament poc, que és a través de motlles, que simplifica molt més la feina.

És hora de posar fil a l'agulla i endinsar-se en aquest món. Buscar taxidermistes que encara treballen artesanalment i que estiguin disposats a col·laborar mostrant la part més íntima del seu ofici, sense secrets ni manca de transparència.

Sandra troba a Torres de Segre, província de Lleida, a Manel Barahona Bonilla, un taxidermista disposat a col·laborar en el seu projecte i oferint-li la possibilitat de conviure i al mateix temps fer gravacions del seu dia a dia per portar a terme la realització del documental.

1.2 El projecte

Havent donat a conèixer com va néixer la idea del documental i les motivacions personals per dur-lo a terme, cal parlar del projecte des d'un punt de vista de treball final del Grau en Mitjans Audiovisuais.

És important assenyalar que l'autora s'ha anat endinsant en aquest projecte cada vegada amb més il·lusió i ganes, ja que ha anat descobrint un món desconegut per ella fins aleshores. Conèixer i tractar aquesta família de taxidermistes que li han obert les portes per poder conèixer la tasca que porten a terme des de fa tres generacions ha representat tota una experiència gratificant, alhora que apassionant per poder donar a entendre millor aquesta professió artesanal a punt d'extingir-se, en aquest cas si el fill petit de la família Barahona que seria la quarta generació de taxidermistes no ho segueix en un futur, i casi desconeguda per tots i en alguns casos rebutjada per la manca d'informació.

Una professió infravalorada per gran part de la societat, tan sols la gent del sector sap valorar aquesta gran tècnica i aquesta professió ancestral.

Aquest projecte va ser acceptat per la universitat en veure que podia ser un bon treball i que a través d'aquest documental aquesta professió es conegués des del punt de vista professional, sentimental, i donar una visió més amplia del que és en si el dia a dia d'un taxidermista. Fer arribar al públic un ofici que s'està perdent i en concret aquest, el de la família Barahona que si ha dedicat durant molts anys i que pot arribar a extingir-se si les tècniques no perduren en la propera generació.

Que aquest documental serveixi perquè el públic accepti o vegi amb bons ulls aquestes tècniques sense veure el taxidermista com una persona sense escrúpols ni sensibilitat alhora de portar a terme cada acció envers l'animal. Si portant a terme aquest treball es col·labora a conèixer millor aquesta tècnica ancestral i que el públic en general tingui un altre concepte més ampli i positiu vers a aquest ofici , serà gratificant per l'autora.

Es pot dir per tant que s'haurà contribuït a millorar la visió sobre una professió que des de sempre ha estat considerada un món a part.

2.Objectius

Amb la realització d'aquest documental la seva autora (Sandra Telarroja) intenta complir els objectius que des d'un principi s'ha marcat per a crear el documental. Aplicant les idees que han anat sorgint durant tot el procés de realització d'aquest projecte, fins arribar a captar l'essència d'aquest art i poder així mostrar-ho a gran part de la societat ja que és una professió poc coneguda, complexa i infravalorada.

Al mateix temps, aplicar tots els coneixements adquirits durant el Grau en Mitjans Audiovisuals, i demostrant així la formació que ha rebut l'estudiant, des del punt de vista de la preproducció, la producció, i la postproducció.

2.1. Objectius específics del documental

1) Donar a conèixer la història personal de Manel Barahona, membre d'una família de taxidermistes. I a la vegada conèixer la família des d'un punt de vista més íntim.

Per saber la història d'aquesta família de taxidermistes s'ha de remuntar a la primera generació que va començar a exercir aquesta professió. En aquest cas trobem a Maria Dolores del Fresno, una dona taxidermista autodidacta, nascuda a la Mancha, l'any 1916. Una dona emprenedora, amb un esperit jove i amb curiositat per aprendre aquest art per si sola.

La segona generació, Juan Diego Barahona del Fresno, fill de Maria Dolores del Fresno i pare de l'actual taxidermista. Nascut a la Mancha l'any 1942, encara que de ben petit va emigrar amb els seus pares a la província de Lleida. Un home apassionat per aquest art, creatiu, voluntariós i que va dedicar gran part de la seva vida a perfeccionar aquesta tècnica paral·lelament amb el món laboral. Gràcies a l'ajut rebut per part de la seva dona, Dolores Bonilla Milla, qui va donar un cop de mà quan eren temps de molta feina, i ell no donava a l'abast per finalitzar totes les demandes per part dels clients.

La tercera generació, Manel Barahona Bonilla, fill de Juan Diego Barahona del Fresno i de Dolores Bonilla Milla, nascut l'any 1970, un home sensible, perfeccionista, pacient, tranquil, pulcre, i amb un gran sentit de la responsabilitat.

Sempre millorant dia a dia la seva tècnica, buscant la perfecció en totes les peces sol·licitades pels seus clients sempre fidels, ja que aconsegueix una replica exacta de com era l'animal en vida, donant-li una naturalitat que és difícil saber si realment és viu o dissecat.

Manel Barahona Bonilla, actualment està casat i té un fill de sis anys, en Dídac. Per en Dídac aquest ofici és com qualsevol altre, ja que des de petit ha estat sempre observant al pare com fa la feina, i per ell es normal veure tota classe d'animals sense vida, de fet ell de gran diu que vol aprendre aquest ofici.

Per en Dídac la feina que porta a terme el seu pare és molt important ja que un cop acabat tot el procés quan ell veu els animals els veu vius. Té llibres d'animals i li agrada conèixer les diferents espècies, en concret els Dinosaurès.

2) Mostrar pas a pas l'ofici de la taxidèrmia i donar a conèixer les tècniques ancestrals pròpies de la família.

Per la família Barahona a estat sempre molt important fer de la taxidèrmia un art. Aquest art durant molts anys s'ha anat perfeccionant i gràcies al interès posat per part del taxidermista, Manel Barahona, cada animal que disseca s'ha convertit en un nou repte.

Amb la seva perfecció dóna sentit a totes les tècniques ancestrals apreses al llarg de la seva trajectòria professional i això es transmet en que cada una de les peces que duu a terme, sigui única, irrepètible i amb una gran qualitat en cada detall.

3) Fer que la societat tingui un punt de vista més ampli i positiu sobre el que és aquesta professió.

En aquesta societat existeix una gran varietat d'opinions sobre la taxidèrmia. Totes elles respectables, però moltes vegades per manca d'informació i/o coneixement sobre aquest tema, provoca que hi hagi un concepte equivocat del que realment és aquest ofici.

Amb aquest documental es vol arribar a tot un públic i que a través d'aquest es pugui tenir una visió més clara i positiva sobre el que realment tracta aquesta professió.

4) Donar a entendre que si la darrera generació no segueix aquesta professió fent servir les tècniques de les generacions anteriors, desapareixeran aquests gestos tan antics.

Tot dependrà d'aquesta quarta generació, en Dídac, un nen de sis anys que encara és molt petit per saber si ho seguirà. Ara de moment en Dídac comenta que si que vol ser com el seu pare, un bon taxidermista.

3. Introducció al llenguatge audiovisual dels documentals

El llenguatge audiovisual ens permet transmetre la informació a través de la imatge i el so. Les idees i els continguts s'ajusten a les capacitats que tenen les persones per comprendre el missatge que aquest llenguatge audiovisual vol donar a conèixer i no la tecnologia que els mitjans fan servir .

Aquest tipus de llenguatge utilitza una sèrie d'elements visuals: els plans, moviments de càmera, distància focal, la profunditat de camp, elements sonors, composició i distribució d'objectes dins la imatge, el ritme, la il·luminació i per últim el color.

Tots aquests elements són de vital importància alhora de realitzar un documental.

El llenguatge audiovisual dins dels documentals ha de ser didàctic i ple de recursos que facilitin la comprensió i assimilació dels continguts exposats. Entre ells podem destacar: l'organització prèvia, mantenir l'atenció formulant preguntes, resumint idees i conceptes per arribar a l'espectador de la manera més subtil i ràpida.

El fet que dins d'un documental es pugui disminuir o accelerar el factor temps, observar i descobrir llocs inaccessibles, fenòmens diferents, realitzar treballs d'investigació, exposar fets, conceptes i procediments mitjançant esquemes o dibuixos que d'una altra manera seria difícil de presentar, es pot aconseguir innovar dins del camp dels audiovisuals, i al mateix temps endinsar-se en aspectes de la vida quotidiana que sense tenir un material audiovisual, en aquest cas un documental, no seria possible observar la realitat detingudament.

4. La Taxidèrmia

La Taxidèrmia és l'art de tractar el cos mort d'un animal per donar-li aparença viva i de moviment.

Taxi: treure, tallar i separar.

Derma: cobertura externa d'un animal.

Etimològicament parlant es pot dir que la taxidèrmia és l'art de treure les pells, preparant les pells dels animals amb la intenció de conservar, muntar i donar sensació de vida. Reomplint aquesta cobertura per tornar a donar volum i forma a l'animal sense vida, i crear així, una personalitat a través de la posició i un caràcter expressiu a través dels nous ulls.

Tenint en compte el que s'ha esmentat és un art peculiar que aprofundeix coneixements en pintura, en escultura, en tractats de pell de l'animal sense vida per recrear la seva aparença.

D'aquesta manera es perdura la forma del animal per sempre més.

En el documental (Viatge a la perpetuïtat) Manel Barahona usa tècniques ancestrals que han estat perfeccionades al llarg del temps. Treballa sense motlle, així cada peça és única i personal, amb gran semblança a l'animal viu. Facilitant així la seva exposició, estudi i conservació. Trobem un home sensible, i al mateix temps amant dels animals, en el que podem observar com tracta cada peça fins al seu aspecte final.

4.1. Els orígens i l'evolució de la taxidèrmia

L'home primitiu era coneixedor de sistemes i procediments més o menys avançats en la preparació i conservació de les pells, ja que els i servien d'abric per a la protecció del fred i de les inclemències del temps.

A finals del Segle XVIII sorgeix la taxidèrmia, un art relativament modern.

Jean- Baptiste Bécoeur, amb el seu descobriment "El sabó arsenical", va poder tractar pells amb substàncies químiques per conservar-les i farcir-les d'algun tipus de material apropiat per la conservació, donant-li les dimensions i la forma que l'animal tenia en vida.

Això va provocar una revolució dins de l'art de la taxidèrmia. Amb el pas del temps tots els procediments inicials s'han anat perfeccionant encara que el concepte bàsic sempre ha estat el mateix.

La Taxidèrmia comprèn tres camps:

- El científic, preocupat per l'estudi del món animal.
- La indústria i el comerç, que treballa la matèria prima derivada de les pells dels animals.
- L'artístic, que busca dins d'un entorn natural la font d'inspiració.

La Taxidèrmia té un paper molt important dins dels museus d'història natural ja que gràcies a ella es poden conservar tot tipus d'exemplars provinents de la natura.

4.2. La Taxidèrmia i l'ecologia

La Taxidèrmia i l'ecologia no són activitats contraposades ni obligatòriament renyides. Tenir afició per la taxidèrmia no és sinònim de ser una persona sacrificadora d'animals, tan sols és un aficionat de la naturalesa ja que compren el comportament i la posició de l'animal des de molts punts de vista.

El treball per part del taxidermista no pot ser indiscriminat sinó dins d'uns paràmetres de protecció controlades per l'administració. Tot taxidermista ha de sol·licitar els permisos relatius a aquesta pràctica als serveis territorials corresponents. S'ha de ser conscient dels greus problemes de supervivència que es plantegen en el medi ambient i que afecten a moltes espècies animals i vegetals.

Les activitats del ésser humà, porten a la extinció i destrucció de les espècies, per això s'han de protegir. Tot defensor de la natura, i per tant, tota persona amant de la taxidèrmia ha d'evitar la falta d'escrúpols, complir amb els preceptes que imposen les lleis de protecció i practicar aquesta professió dins d'uns límits ètics i seguint aquests tres preceptes:

- La prohibició de caçar i exercir la taxidèrmia en les espècies protegides i que estan en perill d'extinció.
- La obligació de no capturar els animals per exercir aquesta professió.
- La necessitat de no utilitzar mètodes de matança cap als animals amb crueltat innecessària.

La taxidèrmia ha estat un punt clau en la difusió del coneixement i estudi del món animal durant molts anys. Encara que avui en dia és la pròpia taxidèrmia qui està en perill d'extinció, ja que les noves tecnologies i la falta de professionals en aquest sector ha fet disminuir el que fins ara havia estat un gran avenç dins del camp de la ciència.

Els exemplars dissecats d'espècies autòctones salvatges o de les seves parts està regulada a l'ordre de 16 de Juliol de 1990, per la qual es regulen el Registre de Tallers de Taxidermistes i altres qüestions relatives a la taxidèrmia.

Tot i això, dins d'aquesta activitat trobem una excepció a les prohibicions que estableix l'article 33.1 del Decret legislatiu 2/2008, de 15 d'Abril, pel qual s'aprova la Llei de protecció dels animals, per la qual cal sol·licitar autorització i es duu en condicions controlades per l'administració.

L'article 38 del Decret legislatiu 2/2008, de 15 d'Abril, indica que *En el cas d'animals mort, o d'animals ferits que s'han de sacrificar en no aconseguir que es recuperin, el departament competent en matèria de medi ambient en pot autoritzar la dissecció i la permanència posterior en centres de caràcter científic, cultural o educatiu. Només es pot permetre la dissecció a particulars si es demostra la mort natural de l'animal, però ha de tenir l'autorització prèvia del departament competent en matèria de medi ambient. En cap cas es pot autoritzar l'exhibició pública dels exemplars dissecats.*

L'article 39 del Decret legislatiu 2/2008 (Llibre de registre d'activitats de taxidèrmia) estableix que totes les institucions, tallers i persones que practiquen aquestes activitats han de dur un llibre de registre en que han de constar les dades referents als exemplars de fauna salvatge objecte de dissecció tan parcial com total. Aquest llibre ha d'estar a disposició del departament competent en matèria de medi

ambient per a que el puguin examinar i així poder observar si tot està correcte i sense cap mancança.

4.3. Utensilis, eines i materials a utilitzar

La taxidèrmia requereix d'instruments i materials diversos. Per al taxidermista és imprescindible el coneixement i la utilització de tots els estris de feina per a poder duu a terme la pràctica d'aquesta professió tan artística. A continuació s'ofereix una relació de tots els estris i materials indispensables per a la pràctica.

Per l'escorxament o extracció de la pell de l'animal:

- Bisturí: per a separar la pell de la musculatura i generalment utilitzat per la dissecció d'exemplars de reduïdes dimensions o trams de l'animal més delicats.
- Ganivet: per la dissecció d'animals grans. Ha de ser especial de fulla recta i molt fina, no massa llarga d'uns 10 o 12 cm, molt ben afilat per a tenir una millor rapidesa.
- Tisores: per tallar la pell, ossos o qualsevol tipus de teixit en espècies grans.. De fulla corbada.
- Pinces: essencials en aquesta pràctica. Serveixen per subjectar o retirar les parts delicades del cos de l'animal així com per poder ordenar les plomes o el pel de l'animal. Tan es fan servir les tipus quirúrgiques, rectes o corbades.

Per la preparació de les pells:

- Neteja pells: serveix per l'adobament de les pells de grans i petits mamífers, existeixen diferents models proporcionals a les dimensions.
- Agulles: per unir fragments separats de la pell o per cosir les diferents parts del cos. Poden ser rectes o corbes i amb diferents mides.
- Cavallet de l'adobament: és el suport on es treballa per donar forma al animal i poder adobar la pell.

Per el muntatge:

- Alicates: serveixen per donar la forma, poden ser de punta o planes.
- Tenalles: per tallar i adreçar els filferros.
- Auxiliar per fer el farciment: serveix per ajudar a introduir el farcit en el muntatge. Consta d'un mànec amb una part rígida i allargada amb la punta rodona per no produir lesions a la pell de l'animal.

Els utensilis auxiliars són aquells utensilis no essencials, però si que serveixen de grau ajut per la pràctica de la taxidèrmia.

- Pinzells: de diferents mides per aplicar les diferents substàncies i vernissos necessaris per finalitzar els muntatges.
- Xeringues: de diferents capacitats per utilitzar-les en els tractaments conservadors i desinfectants de les parts del muntatge.
- Raspalls de pues: tan sols s'usa per el tractament de les pells en exemplars de pèl llarg.
- Cinta mètrica per a prendre les mesures necessàries en cada moment del procés.
- Suports: Serveixen per a col·locar l'animal ja dissecat, finalitzat de tots els processos.
- Pintures: s'utilitzen en el procés de naturalització dels animals, per tal de que quedin el més natural possible.
- Fils: fils de diferents colors, per cosir els talls practicats a la pell.
- Serra: per a tallar els ossos.
- Trepan elèctric i les broques: per perforar materials diversos i fer diferents mides de forat.

Materials

- Filferro: essencial en la confecció d'un muntatge. Ha de ser galvanitzat per evitar problemes d'oxidació amb el pas del temps.
- Altres materials que un taxidermista fa servir són el fang, la cola de fuster, guix, esmalts, vernissos, paper de diari, claus, i sobretot la guia de camp per la identificació de les diferents espècies amb les que pot arribar a treballar.

- Ulls de vidre: s'adquireixen en botigues especialitzades en vendre peces per a fer la pràctica de la taxidèrmia. En diferents formes, colors, i mides. Són de vital importància ja que d'ells dependrà l'aparença de vida de l'animal treballat.
- Per aconseguir que un exemplar dissecat adopti la seva forma i volum originals és necessari introduir diferents materials per assegurar una correcta conservació del animal. Com a més usuals trobaríem serradures o encenall de fusta, suro, espart, cotó, palla.

4.4 Descripció del procés

La pràctica de la taxidèrmia és un procés sistemàtic, amb diferents passos que cal fer sempre ordenadament, seguint un pla de treball marcat per la precisió i la paciència, a fi d'anar completant cada etapa amb la màxima habilitat.

Amb aquesta descripció es vol donar una visió general del que suposa la pràctica d'aquest art i mostrar així el procés aplicat en cada cas. Aquest procés comença amb la obtenció d'un exemplar susceptible de ser dissenyat i finalitza amb tots els retocs fets al animal per aconseguir donar-li l'aspecte que tenia abans de morir, arribant a crear l'aparença que tenia quan era viu.

Tot el que succeeix entre aquests dos moments seran explicats a continuació:

En primer lloc la recollida i identificació dels exemplars. Conèixer les espècies que estan protegides per la llei és el més important, especialment aquelles que es troben en perill d'extinció i estan sota una normativa de protecció especial, per complir així amb una ètica ecològica essencial en un taxidermista.

Una vegada identificada la espècies és necessari confeccionar una targeta de registre per posar les dades del animal i poder començar amb la dissecació de la espècie.

En segon lloc trobem la preparació del animal. Aquesta preparació compren totes les operacions preliminars destinades a deixar llest l'exemplar per poder començar la fase de treure la pell. Per poder començar la fase de treure la pell, primer s'haurà de descongelar la peça en el cas que s'hagi congelat, ja que aquest procés de congelació és el més recomanat per aconseguir que no es malmeti l'animal.

Una vegada l'animal ja està descongelat i es té apunt tot el material necessari per l'extracció de la pell, es procedeix a la separació de la pell.

Es col·loca l'animal de panxa enlaire sobre papers de diari o sobre un drap blanc damunt la taula de treball, per així començar amb la incisió principal, separant el pel de la panxa per fer una tall superficial amb el bisturí de dalt a baix, i aplicant bòrax perquè es vagi secant el cos ràpidament. A la part superior de les extremitats posteriors s'ha de deixar al descobert l'articulació del fèmur amb la pelvis per poder tallar i així anar descarnant tot el membre posterior i eliminar tots els residus de la musculatura que hagi quedat adherit a la pell.

Una vegada estan les dues potes del darrere fetes, ara toca la part de la cua. Un cop separada el pel de la cua amb el nervi interior, s'ha de seguir cap a la pell de la panxa fins arribar a les extremitats anteriors. Arribat a aquest punt, pengem per la part de sota l'animal amb un ganxo, per així tenir més facilitat a l'hora de treure-li la pell i que no s'embruti de sang. Es va separant poc a poc la pell del cos i aleshores, es tallar l'articulació dels braços de l'animal i així anar separant fins a baixar al cap. En aquest punt, molt a poc a poc, ja que es una part molt delicada, es tallarà la part interior de les orelles i del cap, per així extreure-li totalment la pell a l'animal. És un procés en el qual es valora d'una forma extraordinària l'habilitat del taxidermista. A base d'experiències es va agafant una millor agilitat i s'arriba a conèixer millor cada part de l'animal.

Una vegada està separada la pell per complert, es neteja el crani extraient la massa encefàlica, els ulls i la llengua. En aquest cas, la llengua quedarà enganxada a la carn del cos.

El següent pas és recobrir els ossos de les extremitats amb encenall de fusta o serradures, procurant mantenir el volum adequat per donar-li la presència que tenia en vida. Anar omplint els dos braços i les dues cames, juntament amb el filferro ja introduït dins de cada extremitat per la part inferior de la pota, per així alhora de donar la forma al animal, tingui certa flexibilitat. Un cop finalitzades les 4 potes, es posa a la cua tan sols filferro i a la punta de la cua una mica d'encenall de fusta, i es crea un cos amb el material que s'ha fet servir fins ara, així anar omplint tot l'animal fins a tenir-lo tot ben perfeccionat.

Un cop finalitzat tot el farcit, es cus tot el tall de la zona de la panxa i la cua. Així ja donant-li un toc personal, amb la forma i el volum adequat per donar-li la presència que tenia en vida. Entenent així, ja un cop cosit, que el crani i les quatre extremitats ja estan situades a l'interior de l'animal.

Ara tan sols falta acabar de perfeccionar els trets físics de la cara, una part molt complicada, en que realment una petita diferència pot perjudicar en la satisfacció del taxidermista i principalment la del client, propietari del animal. Per sort, Manel Barahona és un taxidermista amant dels detalls i de la perfecció i el mínim detall erroni el percep d'una forma extraordinària.

En el documental podem observar i veure amb gran perfecció cada pas que s'ha de portat a terme per a fer un mamífer, en aquest cas un gat. Un procés llarg, amb un desgast físic i mental del taxidermista ja que té una pressió important per tal de que quedi exacte, i amb un exemple clar de superació.

5. Estils de documental

Segons Llorenç Soler, el documental és un gènere que construeix una ficció, partint dels elements obtinguts directament de la realitat.

El documental és un gènere produït per els mitjans audiovisuals basat en documents on es presenta: la gent, les coses tal i com són en la realitat.

Les característiques d'un bon documental.

- Ha de ser emocionant i despertar interès en el públic.
- Tenir la reproducció dels elements visuals (fotografies, vídeos, cartes, mapes,...).
- Utilització d'efectes sonors i musicals.
- Ha de ser creatiu i profund, sense límits.
- Fer servir la narració, tant per les entrevistes com per la veu en off.
- De contingut temàtic: científic, històric, educatiu, cultural institucional, didàctic, i divulgatiu entre d'altres continguts temàtics.

Els documentals es poden dividir , a grans trets. En quatre modalitats de representació a patrons organitzatius:

- Modalitat expositiva: es dirigeix a l'espectador d'una forma directa exposant una argumentació sobre qualsevol tema presentant un problema i la solució.
- Modalitat observacional: no intervé el realitzador, els propis protagonistes marquen el ritme de la història, el tema exposat es fa de forma indirecta, situant la història en el temps per arribar a tenir un fil conductor.
- Modalitat interactiva: L'eix principal del fil argumental és intercanviar verbalment i amb les imatges el que es vol mostrar. Hi ha un entrevistador present que té la funció de fer fluir l'entrevista per part dels testimonis.
- Modalitat de representació reflexiva: és un estil similar a l'interactiu però qui pren partit en la realitat que es narra i a mode de reflexió és el realitzador (presentador o entrevistador), qui a la vegada opina sobre les diferents impressions recollides sobre el tema.

El perfil d'un bon documentalista ha de ser:

- Observador.
- Investigador.
- Psicòleg.
- Amb capacitat per treballar en equip.
- Tolerant.
- Pacient.
- Humil.
- Creatiu.

Concloent aquest apartat, es pot afirmar que “Viatge a la perpetuïtat” és un documental basat principalment en la observació, ja que la realitzadora i autora no intervé dins del documental, però sí que existeix una diàleg interactiu entre la persona entrevistada i la realitzadora ja que gràcies a aquest procés d'interacció es produeix el fil conductor entre tots dos per anar desenvolupant i creant la trama del documental.

6. Desenvolupament del projecte

En aquesta fase, s'explica detalladament cada pas que s'ha anat realitzant per a desenvolupar el projecte i mostrar les idees que han anat sorgint a mesura que s'ha anat fent el documental i per suposat, el treball escrit.

6.1. Creació d'un conjunt de documentals

Com productora audiovisual formada per a crear productes audiovisuals per empreses i televisions locals, públiques o privades, s'ha pensat la possibilitat de poder crear en un futur una sèrie de dos documentals més, un cada deu anys, amb la finalitat de mostrar en quina situació es trobarà aquesta família passat uns anys i si realment serà aquesta quarta generació qui seguirà aquestes tècniques ancestrals.

La via de comunicació amb l'espectador és el xoc de les imatges fortes mostrant cada procés detalladament, sense límits, al mateix temps mostrant la sensibilitat que pot arribar a suscitar i la incògnita que provoca aquest documental en quan a saber si en Dídac que representa aquesta quarta generació de taxidermistes dins la família Barahona seguirà exercint aquesta professió. Per això s'ha decidit realitzar la sèrie de documentals, creant així un interès per part de l'espectador despertant certa curiositat per anar observant els canvis i la evolució de la família Barahona.

La idea principal és la d'un documental pilot, un documental que des d'un principi es preveu arribar a l'espectador de forma positiva, suscitar curiositats i respondre dubtes que puguin sorgir i al mateix temps, ampliar la visió d'aquesta professió poc coneguda. Tot això com a carta de presentació en aquest primer documental, a la espera de saber que els depararà el futur.

6.2. Sinopsis

“Viatge a la perpetuïtat” és un documental curiós, amb imatges fortes que impacten visualment a l'espectador, que el fan entrar en un món força desconegut, estrany, diferent. Un documental que ens mostra pas a pas tota el procés i la tècnica que s'ha

de dur a terme per realitzar qualsevol peça d'una manera convencional, iniciada per les generacions anteriors i que amb el pas del temps s'ha anat perfeccionant cada gest. Manel Barahona, actual taxidermista de la família, i l'únic que coneix i porta a terme aquest ofici i tècnica, ens mostra amb gran sensibilitat i delicadesa com ell va anar aprenent i arrelant cada procés que el seu pare li va donar a conèixer, sempre millorant. Un home constant, que gràcies a la seva vocació, dedicació, i paciència, fa d'aquest art una forma de guanyar-se la vida.

En aquest documental, es pot veure i escoltar les dues veus més importants dins d'aquesta família, on expliquen les seves vivències, anècdotes, curiositats, opinions i ens mostren la seva part més sensible amb total transparència.

6.3. Preproducció

6.3.1. Adaptació y creació de la idea

Crear un documental pilot per a una sèrie de documentals ha estat la idea principal d'aquest projecte, juntament amb la realització d'un d'ells per a posar en pràctica tots els coneixements adquirits per els estudis realitzats a la universitat politècnica de Mataró dins del Grau en Mitjans Audiovisuals.

En aquest graduat una persona surt amb un seguit de coneixements bàsics per endinsar-se en el món laboral i portar a terme diferents disciplines estudiades, ja que és de gran valor per l'estudiant saber desenvolupar-se en tots els àmbits.

Alhora de buscar informació, s'han de definir les fonts d'investigació necessàries per al projecte documental. Tant arxius (gràfics, àudio i/o visuals), materials publicats (llibres, revistes especialitzades), visita a experts (associacions, fundacions), persones implicades i per últim Internet. Sempre marcant així un ordre de treball, preparant les entrevistes en funció del objectiu que l'autora, Sandra, s'ha marcat com a primordials. Arribant així a una estratègia d'aproximació.

El resultat de la cerca és trobar i donar per bo un enfocament previ, captar els personatges, proposar i defensar un fil conductor, i al mateix temps, conèixer la realitat del projecte des de tots els punts i angles de visió possibles.

Captant els personatges, s'elabora les entrevistes, de tal manera que s'assenyalen els principals trets característics que ajudin a comprendre la conducta i forma del personatge.

La finalitat del fet de documentar-se és per crear un guió tècnic per veure els recursos necessaris per portar-ho a terme.

Crear un pla de rodatge ens porta a adaptar les idees establertes en el documental i així seguir una pauta a l'hora de fer el rodatge.

Fer aquest documental ha motivat i endinsat a l'autora a aprofundir en la taxidèrmia. Com a prova positiva per part seva, ha estat el poder realitzar sense cap ajut extern totes les parts d'aquest documental posant així en pràctica tots els seus coneixements adquirits en aquest grau. Veient que dia a dia anava superant tots els obstacles i com anava quedant el resultat de cada una de les parts del projecte fins arribar a la composició final.

L'autora en aquesta etapa de la preproducció es va encarregar de contactar amb els personatges que havia de treballar per a crear el documental, tot per via telefònica i correu electrònic. Un cop establerta la data de reunió amb la família Barahona, es va fer un viatge fins a la província de Lleida, en concret a Torres de Segre, per veure *in situ* el lloc del rodatge, i anar captant idees per a les localitzacions.

Després de tornar de Lleida, i observar el lloc del rodatge, l'autora va realitzar el guió literari i el guió tècnic de la producció.

6.3.2. Documentació

Per poder realitzar aquest treball documental, s'han definit unes fonts d'investigació necessàries per la creació d'aquest projecte.

Per començar la recerca, l'autora va buscar dins de la pàgina web ANTAX (Associació Nacional de Taxidermistes) diferents perfils de taxidermistes amb qui poder contactar, buscar informació d'interès i saber si practicaven la taxidèrmia de manera artesanal o amb motlles ja que era un món desconegut per ella.

Una vegada realitzada la llista de taxidermistes de diferents localitzacions del nostre país es va anar descartant per via telefònica aquelles que no volien ser ni gravades ni registrades, ni fotografiades per poder mantenir el seu anonimats i els seus secrets professionals sobre les tècniques emprades davant de les càmeres i també, es van anar descartant els que no exercien aquesta pràctica amb les tècniques ancestrals, ja que un dels objectius de l'autora envers aquest documental és reflectir unes tècniques molt antigues que han anat passant de generació en generació.

Els taxidermistes que es van trobar per part de l'associació ANTAX tots van coincidir que aquest món de la taxidèrmia està en procés de disminució o en possible extinció degut als canvis generacionals i la forta crisi que està vivint el nostre país. Molts d'ells hauran de tancar els seus tallers ja que avui en dia no és un treball productiu ni gaire demanat pel públic en general i tots ells han de compaginar aquesta feina junt amb altres que siguin més rentables.

Es un món restringit ja que només una minoria de la població es dedica a la caça d'animals i a la posterior dissecació d'aquests.

El taxidermista que prepara i porta a terme les seves peces amb la taxidèrmia de motlle és qui surt més ben parat ja que pot fer moltes més peces que el taxidermista que fa ús de la tècnica ancestral i que és d'una major elaboració, en el mateix període de temps.

També s'ha buscat informació en diferents webs i llibres sobre la taxidèrmia.

6.3.3. Guió literari de les entrevistes

Arribat en aquest punt de la preproducció, amb les idees definides, clares, ordenades i amb una bona documentació es pot començar a preparar el guió literari per seguir un ordre en les entrevistes que se'ls i formularan al llarg del treball als personatges, sempre dins d'una modalitat observacional i al mateix temps amb un diàleg interactiu per a que la persona entrevistada ens expliqui mitjançant la seva veu en *off* tot el contingut del documental.

Es dona a conèixer la preguntes formulades als possibles personatges que són una peça clau en aquest muntatge.

Manel Barahona, taxidermista de la família.

1. Definint i expressant el seu sentiment vers la seva professió, com es sent realitzant aquesta feina.
2. Com definiria la taxidèrmia.
3. Com va començar a aprendre aquest ofici? Tenia família que ja tenia coneixements en aquest art?
4. Com va començar aquest art, va ser vocació pròpia o una imposició per part del pare o familiars?
5. Quin va ser el teu primer animal dissecat? Amb qui ho vas fer? No et va impressionar obrir-lo per primer cop?
6. Amb quina edat vas començar a ajudar el teu pare a fer aquesta professió? A part de tu, quins germans han après la taxidèrmia?
7. Què opinava la vostre mare de que el teu pare ensenyés als seus fills l'art de dissecar?
8. La taxidèrmia la veu com una professió o més aviat un entreteniment per al temps lliure?
9. Creu que el teu fill seguirà amb la mateixa passió que tu en aquest art? Voldria una continuïtat en el seu fill amb aquest ofici?
10. En el cas que si, la seva dona estaria d'acord que ensenyés al vostre fill?
11. El vostre fill encara és una mica petit com per opinar sobre aquesta professió, però que creus que li sembla la taxidèrmia?

12. L'ofici està en perill d'extingir-se si no evoluciona?
13. És una professió ben reconeguda? Econòmicament compensa?
14. Creus que els clients són conscients de l'esforç psíquic i físic que comporta fer un animal amb aquesta tècnica ancestral i les hores que empres per a realitzar aquesta feina?
15. Els ulls dels animals de quin material estan fets? Creus que són ben reals i que transmet una bona expressió?
16. La delicadesa, suavitat, paciència, ordre, són els punts més importants per a portar a terme aquesta pràctica, quins punts destacaries més? Quins serien els requisits que una persona ha de tenir per a fer una correcte feina?
17. Explicar procés del crani d'un cabirol, de la creació de les peces inferiors d'uns ullals de porc senglar, d'un gat i un agapornis.

Dolores Bonilla, mare del taxidermista.

1. Com definiries la taxidèrmia?
2. Que va pensar quan va saber que el seu marit es dedicava a la taxidèrmia?
3. Ajudava al seu marit a fer la taxidèrmia?
4. Com creus que ha avançat la professió, els canvis en els materials, si han evolucionat o no.
5. Comparar com eren abans les llengües i els ulls amb els actuals.
6. Creu que el seu net seguirà els mateixos passos que el seu fill?
7. Explicar alguna anècdota.
8. Per el seu marit, Juan Diego Barahona, que significava estar treballant al taller.

6.3.4. Pla de rodatge

Una vegada estan concretades les entrevistes que s'han de realitzar, és el moment de portar a terme el primer pla de rodatge, així s'optimitza el temps en la producció del documental i encarregar tot el material necessari per les gravacions durant els dies que duri el rodatge.

La primera vegada l'autora va anar a Lleida per veure *in situ* el lloc on realitzaria gran part del rodatge del documental i poder captar idees per tenir les localitzacions conegudes per començar el guió tècnic i literari.

La segona vegada, ja va anar preparada per instal·lar-se durant la setmana i mitja que va durar el rodatge. Dies abans de marxar un altre cop cap a Lleida, ara si, per a portar a terme el rodatge establert, va encarregar el material a SERMAT (Servei de material audiovisual de la universitat) per les dades previstes demanant autorització al professorat per poder tenir les càmeres durant aquest període de temps.

6.4. Producció

Tota la producció del documental es porta a terme a la província de Lleida, per ser exactes a una urbanització de Torres de Segre.

La autora realitza certs plans a l'exterior, concretament als camins d'arribada a la casa del taxidermista, que van d' Alcarràs a Torres de Segre, un camí ple d'arbres fruiters que han servit per a introduir-los dins del muntatge en la introducció i en el final del documental, mostrant la bellesa de la zona i donant un toc de color a la gravació. Aquest camí ple de color porta al espectador fins a entrar directament al local on allà el taxidermista porta a terme el seu ofici, on prepara les peces per ser dissecades.

L'autora, Sandra, durant la seva estada a Torres de Segre va enregistrar pas a pas quatre processos diferents tots ells molt impactants i enriquidors per a conèixer i valorar més a fons el treball d'aquestes persones. Primer de tot va muntar un crani de cabirol, en segon pas va crear les peces inferiors d'uns ullals de porc senglar, en

tercer un gat i en quart un agapornis. A més a més de poder compartir moments amb la família, coneixent el seu dia a dia, les seves tècniques, i al passar tantes hores junts es va crear un vincle d'unió entre la realitzadora i el taxidermista que es reflecteix en el documental.

El material visual obtingut en el procés del rodatge ha servit per fer el muntatge, encara que algunes parts no han estat muntades dins del documental ja que no l'autora no ho ha cregut oportú perquè tots els processos eren força similars.

Dins de la producció del treball s'ha fet ús de dues càmeres ENG JVC GY-HM 150, el *kit* d'il·luminació de tres focus, i tots el material necessari que l'autora ha trobat oportú per a portar a terme la gravació del seu propi documental. El material, gràcies a SERMAT, s'ha pogut fer servir d'una manera relaxada i amb tranquil·litat ja que l'autora tenia varis dies per a realitzar el projecte. Tots els aparells, de gran qualitat i en bon estat han permès produir les imatges nítides i molt ben aconseguides, gràcies a la combinació de focus, filtres, plans, moviments de càmera, enfocament, així agafant un toc personal amb la il·luminació i una essència especial.

Amb gran cura en els detalls més ínfims per part de l'autora, li ha donat un toc peculiar al documental.

En quan a plans i moviments de càmera, s'ha portat a terme la utilització d'una càmera amb trípode i l'altre la càmera en mà. Sempre combinant les dues càmeres per així aconseguir gran abundància de plans per escollir alhora del muntatge, els plans més apropiats i més atractius visualment. En aquest treball ha estat interessant el joc dels primers plans, i plans detall per arribar a captar la essència del que és aquest ofici i veure la pulcritud i el treball realitzat per Manel, un home que des de el primer pas fins a l'últim manté la seva delicadesa en cada gest o serietat envers l'animal que diseca.

El càmera, en aquest cas la pròpia autora del projecte, vol arribar a la part més sensible de l'espectador i per això fa que tan les imatges com el so siguin d'un compàs harmònic i amb una bona sonoritat.

Una gravació tranquil·la, amb lentitud i pausada, amb molta cura amb el tema de la gravació del so ja que es va fer servir un micròfon *lavalier* col·locat amb una pinça a la pròpia vestimenta del entrevistat.

En el documental podem observar la presència d'una veu en *off*, que a la vegada es va combinant amb imatges. Una veu que ens explica detalladament cada part del procés i l'espectador així es va endinsant en un documental apassionant, educatiu i poc vist.

Per poder arribar a aconseguir un bon treball i que tant d'esforç i dedicació tingues una recompensa positiva, la autora ho ha donat tot d'ella mateixa per aconseguir que tota sola i sense ajut de ningú, arribar al final i veure tot el treball fet, així dient: me'n he sortit endavant amb aquest repte.

6.5. Postproducció

Una vegada fet el rodatge de tots els plans, procurant que tot ells siguin bons, que es reflectint des d'un punt de vista personal i proper el documental, sense errors d'imatge i en general tenint cura de tots els detalls, arriba l'hora de muntar el documental.

Es pot dir que aquest pas ha estat el més entretingut, complicat, i llarg de tots i que d'aquest dependrà tot el documental. És el moment de més concentració i dedicació, ja que l'autora busca en les vídeos enregistrats trobar els millors plans i que aquests ajudin a copsar la idea inicial i que a través d'elles l'espectador arribi a sentir tot allò que es vol transmetre per part de l'autora.

No s'ha d'oblidar que un bon muntatge i edició de les imatges, juntament amb un bon àudio, formen un valor segur per la persona que realitza el muntatge del documental (l'autora) envers el públic, ja que això és l'essència d'un documental.

Alhora de realitzar el muntatge s'ha utilitzat el *software* Final Cut Pro X. Per a retocar la imatge del vídeo s'ha usat el *software* Adobe After Effects CS4. Retocs que s'han introduït a les imatges del principi del documental, s'ha fet ús del Adobe Photoshop CS5.

Per a fer el muntatge d'aquest documental, s'ha pogut realitzar des de un ordinador de sobretaula, un Apple iMac de 27" MD095 Intel Core i5, amb un sistema operatiu Mac OS X Mountain Lion.

Tot i que s'ha fet servir tots aquests programes ja mencionats, gràcies als dissenys que Final Cut porta integrats tant de filtres, *cyrons*, transicions, s'ha pogut facilitar la feina. Els objectius han estat molt ben pensats per l'autora a l'hora de muntar el projecte, intentant aconseguir els objectius proposats des d'un principi.

6.6 Equip tècnic

El material tècnic que l'autora ha necessitat per a realitzar el rodatge del documental és el següent:

En l'àmbit del vídeo:

- Dues càmeres ENG JVC GY-HM150.

- Nikon 3100.

- Càmera GoPro HD HERO2.

En l'àmbit del àudio:

- Una gravadora de veu.
- Micròfon (levalier).

- Un adaptador Canon a Jack de 3,5 mm.
- Un cable canon-canon (de 3 metres).
- Un allargador amb quatre entrades.

En l'àmbit de la il·luminació:

- Un *kit* d'il·luminació amb filtres, difusors, polaritzadors, tres trípodes per als tres focus, tres viseres amb forma de pala, lladre de 220V AC, bombetes de recanvi, guants protectors, i pinces per a subjectar els filtres, difusors o polaritzadors.
- Fotòmetre Digital Pro F Gossen.
- Carret de transport.
- Dos trípede Manfrotto.

6.7 Equip humà

Tan la direcció del documental com la realització de les tasques de direcció i gestió de tot el procés de producció, així com també el procés de guionatge, equip de rodatge format per les càmeres i els tècnics de so, el procés d'edició, en definitiva tots els rols que existeixen dins d'una productora.

Sandra Telarroja, en aquest cas a sabut portar a terme totes les tasques d'un equip de producció.

Sandra Telarroja Ras és l'autora del projecte documental " Viatge a la perpetuïtat". Ella està cursant el projecte final de carrera per aconseguir el Grau en mitjans audiovisuals. Per tant és la responsable de tot aquest treball documental i de la redacció d'aquesta memòria escrita.

Es pot dir que l'autora ha complert les seves expectatives alhora de realitzar aquest projecte, complint amb els requisits que demana la universitat per poder ser acceptat el tema de la taxidèrmia com a projecte final de carrera al mateix temps que amb aquest documental Sandra descobreix les seves curiositats i s'endinsa dins un món desconegut per complet satisfent així les seves inquietuds sobre aquest tema.

6.8 Despeses de producció

La Realització d'aquest documental ha generat una sèrie de despeses que eren imprescindibles de portar a terme per tal de poder realitzar-lo.

Es va procurar que fossin mínimes però les despeses ocasionades van ser inevitables.

A continuació s'explica quines han sigut:

- Despeses de transport per el desplaçament a Lleida des de Lloret de Mar (Girona). Aquest es va realitzar en automòbil particular i les despeses de peatges i gasolina. Això repetit durant tres cops, ja que l'autora va viatjar a Lleida tres vegades.
- Despeses de dietes durant el viatge a Lleida i les dietes dels nou dies que va durar el rodatge.

- Despeses d'allotjament a Alcarràs, allà es va buscar un hotel per fer nit durant els dies del rodatge.
- Despeses de material: la compra d'un disc dur de 1TB, un carregador per un ordinador portàtil, així com la impressió i enquadernació de dos treballs escrits, la impressió de la caràtula de dos DVD's i la impressió de la tapa superior de dos DVD's.

7. Difusió del producte

Quan el documental estigui del tot finalitzat i presentat com a treball final de carrera, es podrà començar a difondre el producte en el mercat dels audiovisuals. Per aquesta tasca hi poden haver diferents vies de difusió.

Es pot oferir a les televisions tan locals com de més gran format, i presentar-lo en festivals de cinema amb la idea de que sigui seleccionat i pugui entrar en la competició oficial. Respecte a les televisions, el documental ha de tenir una durada de 26 minuts, aquest és el requisit que demanen les televisions alhora de projectar un documental i ha de ser aquests minuts de documental per qüestions de publicitat.

També es poden difondre a través dels festivals de cinema, ja que existeixen gran quantitat de festivals i en llocs diferents, tots ells importants ja que és el documental el protagonista.

Com a festivals de cinema documental en que l'autora pot estar interessada trobem:

- DOCS Barcelona.
- Festival de Cine Documental de Jaén.
- Festival Documenta de Madrid.
- Internacional Documentary Film Festival (Amsterdam)

També es pot presentar el documental a organitzacions no governamentals que estiguin relacionats amb el tema de la taxidèrmia.

8.Viabilitat:

Un documental com aquest sobre la taxidèrmia, no és un producte que pugui interessar a tothom. Encara que el producte és observacional i interactiu, també té una intencionalitat divulgativa.

8.1 Audiència/mercat

Per tant aquest documental pot interessar a una gran part de la població que es dedica a la caça d'animals i volen conèixer les tècniques i a les persones que volen ampliar la seva cultura sobre la temàtica tractada, o simplement a aquelles persones que tenen curiositats sobre el que s'ha esmentat.

9. Conclusions

Una vegada finalitza el projecte cal avaluar si s'han complert tots els objectius proposats per l'autora en el inici d'aquest.

Quan es veu el resultat final del documental és l'hora d'avaluar tota la tasca feta. En aquest cas el resultat final ha sigut bo i l'autora està satisfeta per els resultats obtinguts. Primer de tot mostra l'ofici de la taxidèrmia a través d'un taxidermista que treballa amb tècniques ancestrals, mostrant un estil artesanal a la vegada que propi per donar una visió a l'espectador del que representa aquest art. També s'aconsegueix mostrar la vessant més personal del personatge a través de les paraules i dels gestos sobre les seves sensacions i sentiments.

Amb aquest documental es dóna un missatge de conscienciació a l'espectador perquè vegi que pot haver diferents oficis, i que les persones que ho porten a terme no tenen cap motiu per ser cruels i sense sentiments envers els animals. Ja que és un art que deixa en perfecte estat l'animal sense vida.

Altres objectius igual d'interessants i que l'autora creu que s'han complert són els referents a la producció del documental, el que ella tota sola hagi pogut portar-lo a terme pensant amb tot el que això representa, ha suposat un gran repte per a Sandra. Ella sap que sempre s'ha de treballar en equip en casos així, però preparant el seu projecte final de carrera, ha cregut oportú que el realitzi sola, sense ningú que estigues implicat en la realització del seu pròpi projecte.

Encara que el millor de tot això, és el propi documental, que si arriba a ser un gran èxit, la autora es donarà per satisfeta i valorada per l'esforç, ja que ha treballat molt per tal que el projecte tires endavant i per trobar en cada moment solucions en el moment en que han sorgit dificultats i imprevistos.

La il·lusió, i la confiança han sigut el motor per tal que aquest documental s'hagi pogut realitzar. Només falta presentar el material audiovisual i tenir sort que agradi al públic, i així veure si té una bona acceptació.

10. Bibliografia

En aquest apartat apareixen els llibres, els enllaços web, i les pel·lícules que han ajudat a la autora a realitzar el projecte final de carrera.

Aquest treball s'ha escrit a consciència de la autora, ja que ha viscut tota la experiència en primera persona i des dels seus propis ulls. Així ho ha reflectit al treball escrit, pas a pas ha mostrat cada detall viscut i d'una forma molt peculiar. Per a millorar el treball escrit, ha necessitat consultar tant llibres, com enllaços web per tal de resoldre els dubtes.

1. Aspectes tècnics

- Tutorials de Final Cut Pro X - <http://www.solofinalcut.com/>
- Tutorials de Final Cut Pro X - <http://finalcutking.com/>
- Tutorials Online - <http://www.lynda.com>

2. Llocs web

- ANTAX (Asociación Nacional de Taxidermistas de España) - <http://www.ntax.es/>
- Federació catalana de caça – www.federat.com
- Real federació espanyola de caça – www.fecaza.com
- Institut de la llengua catalana - <http://dlc.iec.cat/>
- <http://www.blogacine.com/>
- <http://www.beringher.com>
- Música, sons lliures - www.freeplaymusic.com

3. Llibres consultats

- Jean Labrie “ TAXIDERMIA”. Ediciones Daimon, Barcelona. 1985.
- Enrique Castañares Heredia “ La Taxidermia de hoy: paso a paso. Otero Ediciones S.A .1990.
- Xavier Palaus. La Taxidermia. Editorial de VECCHI, 1984.
- See M. Milgrom, Still life. 2010.
- “Tècnica del Montaje cinematogràfic” Karel Reisz.
- “El montaje cinematogràfic arte de movimiento” de Rafael Sanchez.
- El montaje el espacio y el tiempo del filme de Vicent Pinel.

- Documentary Storytelling for film and videomakers. Sheila Curran Bernard Focal Press.

4. Pel·lícules vistes per a documentació

- <http://www.filmaffinity.com>
- Alfred Hitchcock's The Birds, 1963.
- El Aura, Fabián Bielinsky, 2005.
- “The Cutting Edge: La magia del monatje” Documental- 2004.

11. Documents Annexos

11.1. Fitxa tècnica. Autorització del animal.

 Generalitat de Catalunya
Departament d'Agricultura, Ramaderia,
Pesca, Alimentació i Medi Natural

Sol·licitud d'autorització per a la tinença d'exemplars naturalitzats o de les seves parts

Dades del/de la sol·licitant

Nom i cognoms		DNI/NIF/NIÉ
[]		[]
Adreça		Codi postal
[]		[]
Població	Telèfon	Adreça electrònica
[]	[]	[]

DIPÒSIT:

Dades del exemplar

Especie

[]

Característiques de l'exemplar

[]

Lloc i circumstàncies de la trobada de l'exemplar

[]

COMENTARI:
Autorització per a la tinença d'exemplars (o les seves parts) de les espècies esmentades, d'acord amb la legislació vigent.

Localitat data

[]

Signatura

[]

NOTES:

D'acord amb la legislació vigent de tota mena, sobre protecció dades de caràcter personal, us informem que les dades facilitades seran registrades en un fitxer automatitzat que només seran usades per als fins indicats. Podreu exercir la dret d'access, rectificació, cancel·lació i oportunitat per a esborrar al Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural, Gran Via de les Corts Catalanes, 612-614, 08007 Barcelona.

Serveis Territorials de []

11.2. Adreçes dels taxidermistes.

ANTAX ASOCIACION NACIONAL DE TAXIDERMISTAS

Home Quiénes somos Estatutos Taxidermistas Galeria de Fotografías

Contacto

Taxidermistas

- Andrés Abellán Taxidermia
- Artax Masedo
- Taxidermia Álvarez del Valle
- Arte y Hueso S.L.
- CURTISUR C.B.
- Astur Taxidermia
- José Badajoz Mercado
- Taxidermia Ballester

Andrés Abellán Taxidermia

Dirección: C/ Montes de Toledo, nº 6
Localidad: Perales del Rio
Provincia: Madrid
Comunidad: Madrid
Código Postal: 28909
Teléfono: 916847109
Móvil: 610042373

ANTAX ASOCIACION NACIONAL DE TAXIDERMISTAS

Home Quiénes somos Estatutos Taxidermistas Galeria de Fotografías

Contacto

Taxidermistas

- Andrés Abellán Taxidermia
- Artax Masedo
- Taxidermia Álvarez del Valle
- Arte y Hueso S.L.
- CURTISUR C.B.
- Astur Taxidermia
- José Badajoz Mercado

CURTISUR C.B.

CURTISUR C.B.
C/ Cadiz nº 19
23.213 Santa Elena Jaen
953.66.43.40 y 629.35.71.69
curtidorsdelur@rolmail.com

ANTAX ASOCIACION NACIONAL DE TAXIDERMISTAS

Home Quiénes somos Estatutos Taxidermistas Galeria de Fotografías

Contacto

Taxidermistas

- Andrés Abellán Taxidermia
- Artax Masedo
- Taxidermia Álvarez del Valle
- Arte y Hueso S.L.
- CURTISUR C.B.
- Astur Taxidermia
- José Badajoz Mercado
- Taxidermia Ballester

Jose Manuel Barahona Bonilla

Jose Manuel Barahona Bonilla

Dirección: C/Merçe Roodoreda N°4 pb2º
Localidad: Alcarras
Provincia: Lleida
Comunidad: Cataluña
Teléfono:618296096
E-mail: info@lataxidermia.com
Web: www.lataxidermia.com

ANTAX ASOCIACION NACIONAL DE TAXIDERMISTAS

Home Quiénes somos Estatutos Taxidermistas Galería de Fotografías
Contacto

Taxidermistas

- Andrés Abellán Taxidermia
- Artax Masedo
- Taxidermia Álvarez del Valle
- Arte y Hueso S.L.
- CURTISUR C.B.
- Astur Taxidermia
- José Badajoz Mercado
- Taxidermia Ballester

Artax Masedo

ARTAX MASEDO

Dirección: Plaza de Antonio Blanco nº 8
Localidad: Lozoya
Provincia: Madrid
Comunidad: Madrid
Código Postal: 28742
Teléfono: 649 74 09 18 647 40 82 53 679 43 46 13
jamasedo@hotmail.com

ANTAX ASOCIACION NACIONAL DE TAXIDERMISTAS

Home Quiénes somos Estatutos Taxidermistas Galería de Fotografías
Contacto

Taxidermistas

- Andrés Abellán Taxidermia
- Artax Masedo
- Taxidermia Álvarez del Valle
- Arte y Hueso S.L.
- CURTISUR C.B.
- Astur Taxidermia
- José Badajoz Mercado
- Taxidermia Ballester

Taxidermia Blanco

TAXIDERMIA BLANCO. Julian Blanco Gavilan

Dirección: Travesía de Bolaños nº 14
Localidad: 13.270 Almagro
Provincia: Ciudad Real
Comunidad: Castilla la Mancha
Código Postal: 13270
Teléfono: 679.76.59.54
Email: julian.blanco.gavilan@hotmail.com

ANTAX ASOCIACION NACIONAL DE TAXIDERMISTAS

Home Quiénes somos Estatutos Taxidermistas Galería de Fotografías
Contacto

Taxidermistas

- Andrés Abellán Taxidermia
- Artax Masedo
- Taxidermia Álvarez del Valle
- Arte y Hueso S.L.
- CURTISUR C.B.
- Astur Taxidermia
- José Badajoz Mercado
- Taxidermia Ballester

Hermanos Majano Sánchez C.B.

Hermanos Majano Sánchez C.B.

Dirección: C/ Santa Sabina, 20
Localidad: Talavera de la Reina
Provincia: Toledo
Comunidad: Castilla La Mancha
Código Postal: 45600
Teléfono: 925803185

ANTAX ASOCIACION NACIONAL DE TAXIDERMISTAS

Home Quiénes somos Estatutos Taxidermistas Galería de Fotografías
Contacto

Taxidermistas

- Andrés Abellán Taxidermia
- Artax Masedo
- Taxidermia Álvarez del Valle
- Arte y Hueso S.L.
- CURTISUR C.B.
- Astur Taxidermia
- José Badajoz Mercado
- Taxidermia Dallesler

Pedro Segura Dauphin

Pedro Segura Dauphin

Dirección: Avda. Juan XXIII nº 16 Bajos
Localidad: Martorelles
Provincia: Barcelona
Comunidad: Cataluña
Código Postal: 08107
Teléfono: 935504908
Móvil: 609572739
taxidermia.pedrosegura@gmail.com

ANTAX ASOCIACION NACIONAL DE TAXIDERMISTAS

Home Quiénes somos Estatutos Taxidermistas Galería de Fotografías
Contacto

Taxidermistas

- Andrés Abellán Taxidermia
- Artax Masedo
- Taxidermia Álvarez del Valle
- Arte y Hueso S.L.
- CURTISUR C.B.
- Astur Taxidermia
- José Badajoz Mercado
- Taxidermia Dallesler

Curtidos Y Taxidermia Rafael Fajardo

Curtidos Y Taxidermia Rafael Fajardo

DIRECCIÓN C/ Cordoba nº 47

Provincia: Albacete
Comunidad: Castilla La Mancha
Código Postal: 02006
Teléfono y FAX: 967 222 996
E-mail: taxidermiafajardo@yahoo.es

ANTAX ASOCIACION NACIONAL DE TAXIDERMISTAS

Home Quiénes somos Estatutos Taxidermistas Galería de Fotografías
Contacto

Taxidermistas

- Andrés Abellán Taxidermia
- Artax Masedo
- Taxidermia Álvarez del Valle
- Arte y Hueso S.L.
- CURTISUR C.B.
- Astur Taxidermia
- José Badajoz Mercado
- Taxidermia Dallesler
- José Manuel Barahona

Taxidermia Picos de Europa

Taxidermia Picos de Europa

Dirección: C/ El Salvador, nº 36
Localidad: Naredo de Fcnar
Provincia: León
Comunidad: Castilla y León
Código Postal: 24839
Teléfono móvil: 650979413 y 609.61.15.47
Web: http://www.naredodefcnar.es/taxidermia_picos_de_europa.htm
taxidermiapicosdeeuropa@hotmail.com

11.3. Imatge Agapornis.

